

maar er is nog steeds een vrij grote fragmentatie met een gezamenlijk marktaandeel van ongeveer een kwart voor de drie grootste spelers: Mosaic (VS), OCP (Marokko) en India Phosphate. Bij potash is de markt vrij sterk geconcentreerd. In deze niche hebben de drie grootste spelers de helft van de markt in handen. Het gaat naast de Canadese meststoffenreus Potash Corp of Saskatchewan, Uralkali uit Rusland en Belaruskali uit Wit-Rusland.

De mate van marktconcentratie heeft ook een vrij belangrijke impact op de productiediscipline. Die is erg laag bij stikstofmeststoffen omwille van het grote aantal kleinere spelers op de markt. Bij fosfaten is de productiediscipline iets groter omdat er minder aanbieders zijn. In het geval van potash bestaan er zelfs aanbodkartels die onderling productieafspraken maken om het overaanbod onder controle te houden. De kunstmestindustrie heeft al jaren te kampen met overproductie. De vraag naar meststoffen hangt sterk samen met de inkomsten van de boeren,

die op hun beurt afhankelijk zijn van de graanprijzen. De prijzen van maïs en tarwe liggen in de buurt van hun laagste niveau sinds 2009. Soja en rijst doen het iets beter, maar de prijzen blijven historisch laag.

FUSIE

De Canadese giganten Potash en Agrium hebben een fusie aangekondigd, die nog wel door de aandeelhouders en de autoriteiten moet worden goedgekeurd. Beide bedrijven zijn in alledrie de primaire meststoffen actief. Agrium heeft bovendien een uitgebreid kleinhandels- en distributienetwerk, wat een stabiele inkomststroom oplevert. Dit is niet het geval bij de productie en verkoop van meststoffen zelf, waarvan de inkomsten veel volatieler zijn. De fusie tussen Potash en Agrium zal de grootste meststoffengroep creëren met zowel productiefaciliteiten als een uitgebreid distributienetwerk. Deze verticale integratie moet het risicoprofiel van het gecombineerde bedrijf vermindere. Het is de bedoeling om binnen 2 jaar 500 miljoen dollar aan schaalvoordelen te realiseren. Dat

kan van het aandeel in de nieuw te vormen groep een interessante belegging maken. Analisten gaan nu al uit van een sterk oplopende winstgevendheid.

Het Noorse Yara staat er minder goed voor. Als grootste producent van stikstofmeststoffen is Yara gevoelig voor de lagere prijzen in dat segment, veroorzaakt door overcapaciteit in China en de Verenigde Staten. De lagere prijzen worden gedeeltelijk gecompenseerd door hogere volumes. Ook Yara breidt de productie verder uit maar zet daarbij vooral in op organische groei. Eerdere overnamepogingen zoals die van CF Industries in 2014 draaiden op niets uit. Het zal van lagere kosten moeten komen om de winstmarges te verhogen. Yara wil de bedrijfswinst tegen 2020 met 500 miljoen dollar doen toenemen. Daarvan moet dit jaar al 150 miljoen dollar worden gerealiseerd. Analisten zien de prijzen pas vanaf 2018 uitbodemden. Dan zal de toename van productiecapaciteit afvlakken waardoor de groei van de vraag een prijsherstel mogelijk maakt.

**HET NOORSE
YARA STAAT
ER MINDER
GOED VOOR**

